

Universitätsbibliothek Paderborn

V. P. Gasparis Druzbicki, Societatis Jesu, Opera Omnia Ascetica

Aucta Duobus Opusculis De Effectibus, Fructu, Et Applicatione Sanctissimi
Missæ Sacrificii, Et De Sublimitate Perfectionis Religiosæ. Catalogum
Tractatum Asceticorum Omnium Vicina Post Dedicationem Pagina
Indicabit

V. P. Gasparis Druzbicki, Societatis Jesu, Fasciculus Exercitiorum Et
Considerationum, De Præcipuis Veritatibus Christianæ Fidei Et Sapientiæ -
Ad efformationem Christianæ vitæ, consecutionem salutis æternæ
collectus: & usui accommodatus

Druzbicki, Kaspar

Ingolstadii, 1732

VD18 90066332

Exerc. 7. Quod Deus plus amet solam Mariam, quàm totam Ecclesiam,
rerumque Universitatem, seclusâ Maria.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45396

magnificentiam. Desidero, simulque à Te, & à Deo per Te, submississime, reverentissime, & anhelosissime peto: ut me quam perfectissimâ Tui, & per Te Dei, adimpleas cognitione, dilectione, estimatione, exaltatione, imitatione, fruitione. Da mihi: ut ad instar Tui, ego etiam (cum omnibus his quos ego in te, quos tu in me, qui me ratione tui, qui Te ratione mei, singulariter appetiunt gaudent, aut unquam gaudebunt) semper, ubique, toto me; fiam tua, fiam Dei, magnificentia atque magnificentia. Magnificem te, & Deum, magnificatione omnium Creaturarum. Magnificem te, & Deum, Filium tuum magnificatione quâ te Deus Filius ut Matrem, & quâ tu Deum Filium tuum, ut Mater magnificas. Magnificem te, & Deum, magnificatione quâ te Sanctissima Trinitas unus Deus magnificat: & qua tu vicissim Sanctissimam Trinitatem, unum Deum, magnificas, ut semper tuo spiritu, tibi, & tecum cantem; Magnificat Anima mea Dominum.

EXERCITIUM VII.

Quòd Deus plus amet solam Mariam, quam totam Ecclesiam, rerumque universitatem, seclusâ MARIA.

1. **S**tatue te coram pretiosissimâ Parente MARIA.

2. Expende: plus à Deo solam, unamque Mariam diligi, quàm totam vel Ecclesiam, vel etiam creaturam, seclusâ ex ejus numero ipsâ Virgine Matre Maria.

1. Quia majori eam donavit, ornavitque gratiæ sanctificantis abundantiam, quam omnes simul collectos Angelos, atque homines. Creaturæ

turæ expertes rationis hic locum non habent, ob incapacitatem suam.

2. Quia eidem Virgini Mariæ præstantius, singularius, plenius sese communicavit Deus, quam omnibus simul sumptis creaturis. Etenim ei communicavit præter dona gratiæ, etiam substantiam, entitatem, Personamque suam divinam: & quidem in Filiationem, seu in Filium: faciens se concipi in ejus utero, ex ejus selecto sanguine, habitans intra ejus intemerata viscera novem mensibus, omnibusque ejus maternis obsequiis, tam ante Nativitatem, quam post eandem, fatus, nutritus, lactatus, educatus. Ex quo, Maria, insigne & nulli creaturæ communicabile Nomen hereditavit. Cui enim Angelorum, aut Hominum dicit Deus, Mater mea es Tu: aut quæ creatura dicit Deo: Filius meus es Tu. Ego genui Te.

3. Quia ejusdem Mariæ Virginis redemptio primum, & primariè, præcipuèque, ac plus, magisque, disposita, ac intenta à Deo fuit, quam omnium reliquorum simul sumptorum hominum. Estque Maria principalis, & major fructus Redemptionis Christi, quam totum genus humanum: ac, si alterutrius tantum Redemptio Christo fuisset proposita curanda; vel scilicet solus Mariæ sine cæteris hominibus, vel cæterorum hominum tantum absque Maria; prælegisset Christus solam Mariam redimere: cæteros autem homines negligere. Propter quod Maria, est princeps redemptionis, & redemptorum à Christo, tanquam à Filio; & eadem plus ex Christi Filii sui meritis, gratiæ, donorumque hausit, quam reliqui omnes simul homines, ac etiam Ange-

G:
ope
Tu
N
3

Angeli. Imò verò Maria est, per quam Redem-
ptionis fructus in cæteros homines dispensatur,
atque distribuitur. Quod quidem majoris erga
Mariam solam amoris est signum.

4. Quia scilicet, quidquid Deus toti Ecclesiæ
suz dare disposuit, totum id in Mariam plenariè
deposuit: atque contulit: ut totius, omnisque
boni plenitudo, & quidquid spei, quidquid gra-
tiæ, quidquid salutis, quidquid beatitudinis est in
Ecclesiâ totâ, ejusque filiis universis, totum id
redundet, defluatque à Maria, & per Mariam.

5. Ob quod etiam Deus, plus cupit, & amat,
ab Ecclesia universa amari, coli, invocari, unam,
solamque Mariam, quàm reliquos omnes Ange-
los, Hominesque sanctos, gratiosiusque, & effi-
caciùs ad se per illam recurri, quàm per omnes
reliquos & Angelos, & Homines. Sicut idem
Deus universas aquas collegit in mare, indeque
aquæ per universam terram dispertiuntur, & o-
mni humore necessario, abundantius recrean-
tur, ac sæcundantur, rursusque ad mare refleunt:
juxta illud Scripturæ; *omnia flumina ex mari ex-
eunt, & in mare redeunt, & mare non redundat:*
quod symbolico sensu, verissimè de Maria Dei
Matre dicitur.

Eccl. 1. 7.

6. Quia cùm Dominus noster Redemptor,
giganteis suis passibus decurreret, expansisque
Charitatis suæ velis, per Oceanum suæ Passionis,
ad consummandum cursum, ineundumque por-
tum nostræ per mortem in cruce redemptionis,
jamjam inveheretur; tumque & inimicos, ac
blasphemos excusaret; & latronem de cruce ad
Paradysum, primitias fructuum Patri suo ablega-
ret: & consummato calice Passionis, extremam

X 5

etiam

Handwritten notes on the right edge of the page, including the words "DPUZ", "SICKI", "II", and "V".

330 Ex. VII. Quòd Deus plus amet solam Mariam, etiam mortis facem ebibiturus esset; stitit tamen rapidissimum illum omnem Charitatis suæ in Redemptionem, & reconciliationem humani generis cum Deo, cursum: eumque tantisper interrupit, atque agere intermisit: ideo solum, ut Mariæ Matri ultimum filialis pietatis suæ officium persolveret: ejusque curam Joanni discipulo traderet: atque suum filialem affectum, in ipsum, gratiâ Mariæ transfunderet, dicens: Ecce

Jo. 19. 26. Mater tua: & Matri: Ecce filius tuus. In quo suo opere majus fecit miraculum Dominus, majoremque violentiam suæ Redemptoriæ, salutemque nostram operari Charitati acceleranti, intulit: quàm est illata vis cælorum cursui, tunc Josue 10. 12. quando sol contra Gabaa, & Luna, contra Ajalon decurrere, prohibiti sunt; aut quando decem 4. Reg. 20. 9. lineis, seu gradibus, jam decursis, retrogressi idem sol jussus est.

7. Quia in nullâ Creaturâ, neque etiam Universâ simul, tantum (ut sic dicam) Majestatis suæ condignitatis, tantum Cordi suo delectationis, tantum Amori suo redamationis, tantum divitiis suis Opulentiaë immensæ augmenti, tantum Operibus suis requiei, tantum thesauris suis securitatis, reperit, obtinuitque Deus; quantum in unâ solâque Virgine Matre suâ Mariâ. Rectissimè & justissimè dicebat Maria, habens jam intra viscera sua Sapientiam Æternam Incarnatam: Sap. 7. 11. Venerunt mihi omnia bona pariter cum illâ. Itemque illud meritissimè, beatificanti se Elisabetha reposuit: Luc. 1. 46. Magnificat Anima mea Dominum; quia fecit mihi Magna, qui Potens est, &c. Verùm etiam Verbum Incarnatum suo pariter modo dicere potuit, posteaquam à Virgine Verbum Caro factum

G:
ope
TO
N
S

factum est; Venerunt mihi omnia bona pariter cum Matre Virgine: & Magnificat Anima mea Matrem meam, quia fecit mihi magna: ex quo à Spiritu superventa; & Virtute Altissimi obumbrata est. Ex Mariâ enim Virgine, accepit Carnem suam, totamque Humanitatem, atque adeo etiam Unionem Hypostaticam: quia etsi totus non est de Virgine, sicut neque totus est de Deo; Totus tamen sicut Dei, ita & Virginis est Christus. Accepit ergo ex Mariâ se Deum Hominem, se Filium Dei, se Filium Hominis: accepit ex eâ, & ab eâ purissimam, & (ut quidam Sanctorum audet) Verbi spirantem particulam: accepit de Homine Humanitatem, de Virgine Virginitatem, de Matre sine Patre, filiationem: Prodiit de Munda Mundus, de Immaculatâ immaculatus, de Regia stirpe accepit Regium genus, de genere Sacerdotali, stirpem Sacerdotalem Aaronicam; de Humillimâ natus est humillimus, de Pauperrimâ Pauperculus, de Obediente obedientissimus, de Ancillâ servus, de gratiâ plenâ, gratiâ plenus, imò Gratiâ plenitudo, de Victrice Victor, de Gloriosâ triumphatrice triumphator gloriosus, & omnis Gloriâ Rex. Denique de Terribili sicut Castrorum acies Ordinata, fortissimus armatus David prodiit: *tanquam tenerimus ligni vermiculus, qui infinitos prostravit, interfecitque impetu uno.* Ergo meritò DEUS unam solamque Mariam, in amore suo, præfert toti Ecclesiâ separatâ à Maria: omnibusque Creaturis, simul licet acceptis, à Maria autem sejunctis.

8. Porrò Deus, Mariæ Filius, triplici Amore amat Mariam Matrem suam. Excepto enim amore

2. Reg. 23.

DRUX
SICKI
r: asat
m II
V
7

332 Ex. VII. Quòd Deus plus amet solam Mariam,
amore illo universali, quo Deus diligit omnia
opera suarum manuum, tanquam suæ bonitatis
effecta, tanquam perfectionis suæ imagines, &
imitationes, quo etiam Amore diligit Deus, Ma-
riæ Filius eandem: præter hoc diligit eam;

I. Amore naturali, tanquam Filius Matrem,
dilexit & diligit eam: cujus non solum Consan-
guineus, sed etiam ipse Sanguis est: habetque
fundamentum amandi, naturalem Originem
substantialem: quod fundamentum immobi-
le, & immutabile cum sit; inducit etiam amo-
rem, atque amicitiam ejusmodi: & præsertim
in Christo erga Matrem: (sicuti etiam in Matre
erga Christum: quia Christus solius duntaxat
Mariæ filius fuit, sine Patre temporali, unde ne-
cesse non habuit partiri amorem suum Filialem,
sed totum soli Matri impendit: sicut & solam
illa, Originem sui esse Theandrici habuit. Ac-
cessit ad hunc amorem Filii erga Matrem concu-
liandum, fovendum, augendumque admirabilis,
& planè ineffabilis similitudo Matris illius cum
Filio, Filiique vicissim cum Matre: in corporis
morumque compositione, suavitate, gratiositate,
pulchritudine, decoro, & cælesti quadam specie,
acelegantiâ: sicut de Filio isto Mariæ dixit Da-
vid verissime; *Speciosus formâ præ filiis homi-
num, diffusa est gratia in labiis tuis*; ita idipsum
de hac Beatissima Matre, plenissima veritate dici
meritò potuit: utpote, cujus ad instar Filius for-
matus fuerat, ejusque Speciositatem in se tran-
stulerat. Addi etiam potest, imò debet: quòd
inter hunc Filium atque ejus Matrem, fuit lem-
per suavissimus convictus, affectuosissima mu-
tuorum obsequiorum, & officiorum communi-
catio,

Pf. 244.3.

SIGILLUM

catio, atque concertatio: quæ mirifice Amorem filii excitans, Matrem super omnes Creaturas amare faciebat. Neque faciebat solum, sed etiam facit, facietque in æternum. Siquidem eadem amandi causæ permansuræ sunt in æternum.

2. Amavit Christus Deus Matrem suam amore item Naturali acquisito, qui ad naturalem illum innatum accessit. Nam sic Dominus noster inter nos vivens, amavit (prout Evangelio teste scimus) hoc acquisito amore, Joannem, Magdalenam, Martham, Lazarum, Adolescentem illum quem ad sui sequelam invitavit; amavit discipulos suos; quomodo non infinities impensius Amore flagravit erga suam Matrem, cujus (ut alia fomenta, jam superius memorata præteream) à prima sui Conceptione, usque ad Vitæ finem quidem, sed per annos triginta integros convictu, cohabitatione, comitatu, obsequiisque quotidianis, imò perpetuis usus est: Et cujus superamabili conversatione, conspectuque omnem molestiam (quam ex aliorum hominum, omnium sanè, qui tunc vivebant, at maximè ex Vicinorum, populorumque suorum, rudi, moroso, exoso, indignitatumque, ac ingratitudinum pleno, convictu, conspectu, cæteroque commercio hauriebat, eaque mirum in modum, sanctissimus illius Animus cruciabatur) abstergebat, & alleviabat.

3. Amavit Dominus JEsus, Deus Homo Matrem suam Amore supernaturali, eoque ita elevato, ita ardenti, ita appretiativo; ita summo, & pleno, ut non solum omnium Creaturarum amorem in eo evinceret, sed solo suo amore, quo Patrem

Drux
Sicki
r: 480
II
V
7

334 Ex. VII. Quòd Deus plus amet solam Mariam,
Patrem æternum, & quo semetipsum Hominem
Deum amabat, minorem eum haberet. De cæ-
tero, nulla Creatura mens amoris illius, Filii Dei in
Matrem vehementiam, eminentiamque capere,
nulla æstimare, nulla cogitare idonea est. Sed
solus illum Dei Filius habere erga Matrem po-
tuit, sola illum Mater Dei Maria, à Filio erga se
habere digna fuit, & est, eritque per omnes æter-
nitates. Ob quod meritò illi Pater suus David
congratulans in spiritu occinuit; Diligit Domi-
nus Portas Sion, super omnia Tabernacula Ja-
cob. Cujus illa ipsa satis conscia, atque ideo
cum Gratiarum actione, gratulabunda, adgau-
densque, sibi etiam occinuit; *Ecce enim ex hoc bea-
tam me dicent omnes generationes.*

4. Verè igitur, & indubitatè Deus plus amat
unam, solamque Mariam Matrem suam, quam
aut totam Ecclesiam, aut quàm omnem penitus
Creaturam collectim, sed à sola Maria seorsim,
sumptam.

5. Ob quod meritò etiam, omnis tam Ange-
lorum, quàm Hominum Ecclesia, eandem Ma-
riam Dei Matrem plus amat, plus veneratur, plus
exaltat, quàm ullam aliam rem, aut quam sese
totam: per amorem & venerationem, & exal-
tationem, unius solius Dei amore, veneratione,
exaltationeque inferiorem, ac minorem, utpote
quæ sit solo minor Deo, ac uni secunda Deo.

6. Ob hoc etiam, eadem universa Dei Eccle-
sia, eandem Dei sui Matrem, tanto amore, &
cultu, ac laude dignam putat, ut se ejus amoris,
& cultui, & laudi, omnino imparem judicet.
Ob hoc enim illam ita & alloquitur, & preca-
tur; *dignare me, laudare* (amare, venerari.)

G:
ope
TO
N
3

q
Virgo s
que tes
supra t
tionem
omni lu
esse po
tionem
Dei Ma
tudinis
que Ec
mat co
Matris
dilecta
7.
quoda
partici
gnitati
ut ad e
nes, tan
quam
omnis
sibilita
quòd
dari, o
Virgo
gnitate
nem C
coli, l
dignat
que ac
princi
trem q
ad huc
dicent
est eni

Virgo sacrata. Quo precandi modo, hoc utique testatur universa Dei Ecclesia, tantam esse, supra totam se Matris Dei elevationem, exaltationemque Dignitatis, atque laudabilitatis; ut omni sua capacitate, & contentione, nec sit, nec esse possit condigna ad ejus adæquatam exaltationem, atque laudationem: sed debeat ipsa Dei Mater condescendere in hoc, suæque Celsitudinis verticem dignanter inclinare, licentiamque Ecclesiæ aliquatenus indulgere, quâ præsumat conari aliquid in laudem Virginis Sacratæ, Matrisque Dei electæ, & Deo super superque dilectæ.

7. O verè stupendam Mariæ sublimitatem, & quodammodo de Divinæ sublimitatis eminentia participem. Sicut enim Dei nostri tanta est Dignitatis, Majestatis, Magnitudinisque eminentia, ut ad ejus laudes, & amores, ac superexaltationes, tam impar sit, quam obligata: tam indigna, quam obstricta: tam inidonea quàm debitor; omnis Creatura, quantumcunque sublimetur possibilitas: sed sit Divinæ Dignationis miraculum, quòd se à suis Creaturis cognosci, amari, laudari, obsequiisque coli sinat: Ita & Mater Dei & Virgo sacrata Maria, sic est in sua Maternali Dignitate super omnem Ecclesiam, superque omnem Creaturarum universitatem, ut eam amari, coli, laudarique, deputandum sit ipsius Mariæ dignationi, atque beneficæ indulgentiæ: possitque accommodari Mariæ illud, quod de Deo principaliter dictum est; *Glorificantes Dei Matrem quantumcunque potueritis, supervalebit enim adhuc: Et admirabilis magnificentia ejus. Benedicentes, exaltate illam, quantum potestis. Major est enim omni laude.* *Eccl. 42. 33.* Sive

Sive ergo amare, sive colere, sive laudare, sive invocare, sive concupiscere, sive appetere, sive imitari, sive prædicare voles Mariam, quisquis voles: agnosce, & reputa illam sublimiorem omnibus, ad amandum, colendum, laudandum, &c. conatibus, propositis, debitisque tuis: ac ideo illam quocumque obsequio prosequuturus, tuo, totiusque Ecclesiæ, quin & universæ creaturæ nomine, devotus, & humiliatus præmitte; Dignare me, laudare te, Mater Dei, & Virgo, super omnes Deo dilecta, super omnes Deo sacrata, super omnes Deo digna.

P R A X I S.

Pretiosissima, atque super omnes creaturas dilecta Deo, Dei Mater, ac Virgo Sacrata **MARIA**: agnosco, & confiteor, me, omnemque Dei Ecclesiam, quin & creaturam Dei universam, non tantum impari, sed etiam indignam amare, laudare, honorare te: propterea & meo, & totius Ecclesiæ, & universæ Creaturæ Nomine, & debito, & affectu, & spiritu, conatuque devotissimo, supplex clamor ad te; Dignare me, laudare te, exaltare te, honorificare te, omnibus, tibi licet imparibus, debitis tamen atque placitis obsequiis demereri Te: laudibusque, & obsequiis tuis impendi: atque immori, propter Te, propterque Filium tuum, Deum meum, omnium nostrum, ô Virgo sacrata, ô Virgo Mater electa, ô Virgo & Mater Dei, Amen.

EXER.